

[Rosing.]

i Grønland var på tale, nedsattes blandt lægerne i Grønland et udvalg, der specielt skulle behandle sagen, men hele udkastet er udformet af lovudvalget her i Danmark og oversendt til landsrådet til udtalelse. Det er beklageligt, at det nævnte lægeudvalg ikke engang blev spurgt om dets stillingtagen til den afvigelse, jeg taler om. Så vidt jeg ved, har man heller ikke spurgt lægeforeningen her i landet, den lægeforening, som den grønlandske lægestand er medlem af, samt Sygeplejerådet om netop dette spørgsmål. Det synes, at denne fremgangsmåde, nemlig at give den ene gruppe, nemlig grønlandske kvinder, frihed, og udelukke den anden gruppe, læger og sygeplejersker, er en ensidig og uretfærdig handling.

Jeg har undersøgt sagen i foråret og fik bl. a. at vide, at der i de seneste år fandtes 3 læger i Grønland, som ifølge deres holdning til spørgsmålet ikke ville foretage abort. Efter oplysninger, jeg har fået, har en overlæge sagt, at der ikke ville være nogen praktiske vanskeligheder forbundet med at fortsætte den hidtidige ordning, hvor man stiller hen spørger en læge, hvordan han stiller sig til abortproblemet, og så beslutter hans placering i henhold hertil. Dette må også gælde for de sygeplejersker, som ansættes på sygeplejestationer i mere isolerede distrikter. Jeg håber, at vi i udvalget finder frem til forståelse i dette spørgsmål, og handler derefter. Jeg mener også at have konstateret, at nogle af talerne er kommet ind på dette spørgsmål.

Til slut vil jeg på mine egne og min kollegas vegne anbefale, at de to foreliggende lovforslag, som hører sammen, bliver behandlet hurtigt og velvilligt, både i det kommende udvalg og i folketinget.

Med hensyn til dagsordensforslaget vil jeg sige, at vi aldrig nogen sinde før har oplevet, at man stillede et dagsordensforslag til et grønlandsk lovforslag. Det er jo normalt, at man respekterer Grønlands landsråds positive indstilling til et grønlandsk

lovforslag. Derfor er det gået normalt med forretningsgangen, og man undgår tillige at tage grønlandske spørgsmål ind i normal dansk politik. Et indgreb som dette i de grønlandske folkevalgtes ønsker passer således ikke så godt.

Kristeligt folkeparti er frit stillet med hensyn til at stemme imod, når der stemmes om lovforslaget ved tredje behandling. Derfor vil det være det bedste, at partiet tager dagsordensforslaget tilbage.

Som sagt har jeg konstateret, at nogle allerede har peget på den mulighed at ændre lovforslaget derhen, at læger og sygeplejersker eventuelt kunne få mulighed for at tage stilling af hensyn til deres samvittighedsfrihed.

Melchior (CD):

Mit partis ordfører har allerede udtalt sig om vor stilling til de foreliggende lovforslag. Jeg har bedt om ordet i anledning af det usædvanlige dagsordensforslag, der er stillet.

Når også vor ordfører allerede på forhånd kunne meddele vort partis stilling til dagsordensforslaget uden at kende den nøjagtige ordlyd, så er det, hvad der ikke kan overraske hr. Jens Møller, fordi indholdet var blevet kendt også for andre end kristeligt folkepartis medlemmer, i hvert fald substansen af indholdet. Vi fandt det derfor praktisk med det samme at sige, at vi ikke kunne stemme for det.

Der er allerede taget til genmæle mod hr. Jens Møllers påstand om, hvorvidt andre også tager grundloven alvorligt, og han har svaret derpå. Det, der kalder mig op, er at jeg hidtil, med hr. Jens Møller og hans parti og med mange andre i denne sal, vil jeg gerne understrege, plejer at dele ønsket om, at de love, der vedtages her, skal være af en sådan rummelighed, at flest muligt kan være inden for dem, at der skal være en sådan elasticitet, at både originaler og særlinge — det er to ord, som jeg lægger positive værdier i — også kan være inden for lovens rammer. Jeg finder derfor, det er beklage-